

แบบฝึกหัด เรื่อง การวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดี (กลวิธีในการแต่งวรรณคดี)

ตอนที่ ๔.๒ จงพิจารณาว่าบทร้อยกรองที่กำหนดให้ ปรากฏกลวิธีในการแต่งวรรณคดีใด

• การซ้ำคำ • การเล่นคำ • การเล่นสัมผัส • การใช้คำถามเชิงวรรณศิลป์ (ปฏิพจน์) • การเปรียบเทียบแบบอุปมา • การกล่าวเกินจริง (อธิพจน์) • การใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ (สัทพจน์)	• การเปรียบเทียบแบบอุปลักษณ์ • การใช้สัญลักษณ์ • ปฏิพากย์หรือปรพาทย์ • นามนัย • การใช้บทบาทสมมติ (บุคคลวัตหรือบุคคลาธิฐาน) • สร้างภาพให้เห็นการเคลื่อนไหว (นาฏการ)

<p>..... ๑. “เจ้าของตาลรักหวานขึ้นปิ่นต้น
เหมือนคบคนคำหวานรำคาญครัน</p> <p>..... ๒. เก็บเอาวันและคืนที่ดีไว้เก็บเอาเดือน และดาวดวงนั้นที่เธอฝันใฝ่มาให้เธอ</p> <p>..... ๓. “ตะแลงแก่งตักตักตะแลงแก่งตักตัก</p> <p>..... ๔. “ซ่อนกลิ่นกลิ่นแก้วซ่อน
ตาว่าตาดีพิศตรา
สลาลิงเล่ห์ของสลา
สวาดดั่งเรียมสวาทเจ้า</p> <p>..... ๕. “เห็นแก้วแวววับที่จับจิต
เมื่อไม่เอื้อมจะได้อย่างไร</p> <p>..... ๖. “ถึงบางพลัดยั้งอนตอนาถจิต
ที่พลัดนางร้างรักมาแรมไกล</p> <p>..... ๗. “เมื่อมั่งมีมากมายมิตรหมายมอง
เมื่อไม่มีมิตรหมายเมินไม่มองมา</p> <p>..... ๘. “รอนรอนสุริยะไ้อ์
เรื้อยเรื้อยลับเมรุลง
รอนรอนจิตจำนง
เรื้อยเรื้อยเรียมคอยแก้ว</p> | <p>ระวังตนดินมีระมัดมัน
ถ้าพลั้งพลันเจ็บอกเหมือนตกลาล”</p> <p>กระต๋องดั่งแทรกสำรวลสรวลสันต์”</p> <p>นาสา เรียมฤ
หนุ่มหน้า
นุชเทียบ ถวายฤ
จากแล้วหลงครวญ”</p> <p>ใยไม่คิดอาจเอื้อมให้เต็มที
อันมณีหรือจะลอดไปถึงมือ”</p> <p>นึ่งพินิจนิกน่าน้ำตาไหล
ประเดี้ยวใจพบนางริมทางจร”</p> <p>เมื่อมัวหมองมิตรมองหม่นเหมือนหมูหมา
เมื่อมอดม้วยแม้หมูหมาไม่มามอง”</p> <p>อัสดง
คำแล้ว
นุชพี่ เพียงแม่
คลับคล้ายเรียมเหลียว”</p> |
|--|--|